

Bästa vänner,

Det här månadsbrevet skulle kunna handla om alla de fruktansvärda handlingar som kränker människovärdet och tvingar människor att fly från sina hem och för sina liv. Jag tänker emellertid inte skriva om det – jag tänker skriva om glädje, hopp och kärleken till vår nästa. Jag tror på godhet – jag är övertygad om att då vi bemöter våra medmänniskor såsom vi själva vill bli bemötta kan vi åstadkomma förändring. Vi kan alla sprida glädje, hopp och kärlek där det finns fattigdom och nöd – därför finns Hoppets stjärna och därför behövs ni. Under året som gått har vi gång på gång bevisat att vi tillsammans kan åstadkomma förändring!

Jag vill dela med mig några minnen som med jämna mellanrum ”ploppar upp” i mitt huvud och som så väl beskriver den kraft som finns i oss människor då vi bemöts med godhet. Under hösten 2014 träffade jag en ung kvinna under ett besök i Zarazai, Litauen. Hon deltog i ett projekt ämnat för att befrämja sysselsättningen bland unga personer med funktionsnedsättning. Under en träff med gruppen berättade alla deltagare varför de ville vara med i projektet. Denna kvinna, med lindrig intellektuell funktionsnedsättning, berättade att hon vill kunna försörja sig själv och sin son. Efter träffen fick jag höra att den nyfödda sonen blivit omhändertagen och placerad på barnhem i Vilnius för att mamman inte kan ta hand om honom. Pappan är okänd. Mamman åker regelbundet till Vilnius för att träffa sin son. Hon har skaffat en lägenhet och hon kommer regelbundet för att träffa socialarbetarna hos vår samarbetspartner (familjecentret) i Litauen. Hon har hopp om att en dag få tillbaka sin son. Den smärta och den längtan denna mamma måste känna och den kraft hon har trots allt det svåra, ger mig perspektiv. Den här unga mamman kunde ha varit utstött, bo isolerad i ett fallfärdigt hus på landet, hennes självkänsla kunde ha varit i botten och inte ens en gnutta hopp om en gemensam framtid med sonen skulle existera. Medmänskligheten och värmen hon mött har hjälpt henne.

Ett annat minne som finns med mig är mötet med en mamma i Argentina. Hon är ensamstående till två små barn och har nyligen förlorat sin egen mamma som var hennes stöd och trygghet. Hon bor i ett litet skjul, har inget arbete och har inte själv kunnat gå i skola. När vi kommer på besök vet hon inte hur hon ska kunna uttrycka sin tacksamhet och glädje över den chans hennes barn fått – de går i skola. Hon ger mig en korg, som hon flätat av tomma läskedrycks- och ölburkar hon samlat på gatan, och kramar mig. Korgen står på hyllan i mitt arbetsrum som en symbol för hopp och för att påminna mig om varför det är värt att kämpa för alla dessa utsatta barn, mammor och pappor.

Hoppets stjärna fokuserar på långsiktighet i allt det hjälparbete vi bedriver. Vårt hjälparbete ger sällan snabba resultat, men däremot är resultaten vi åstadkommer bestående och hjälpen vi ger är hållbar. Vi utgår från individens kraft och förmåga till förändring – Hoppets stjärna finns för att ge redskapen till förändring. Och vi behöver ha dig med i vårt lag.

Ett innerligt tack för ditt stöd under det gångna året. Jag önskar dig en välsignad, fridfull jul och ett kärleksfullt, gott nytt år!

Med varma julhälsningar

Karolina Wägar

Observera att det under nästa år kommer att ske förändringar beträffande utskicket av månadsbrev. Du får nästa månadsbrev i januari 2016 och därefter varannan månad. Du kan dock fortsätta betala understöd för en månad i gången om du så önskar – ditt referensnummer bibehålls oförändrat och du kan använda det vid alla betalningar. Ta gärna kontakt om du har frågor.